

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΛΕΒΕΝΤΗΣ

**ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

Σκουφά 71^Α, 106 80, Αθήνα

Τηλ: 210-3601418 & 210-3601468

Fax: 210-3601697

e-mail: glevantis@law.uoa.gr

Αθήνα, 14-12-2011

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

I. Ιστορικό

Υπόψη μου ετέθησαν τα εξής περιστατικά:

1. Με το υπό τον τίτλο «ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» κεφάλαιο



Β' του υπό τον τίτλο «συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» Ν. 4024/2011 (άρθρα 4-32 του Ν. 4024/2011) θεσπίστηκε νέο μισθολόγιο για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., το οποίο, σύμφωνα με ρητή αναφορά περιεχόμενη στην παρ. 1 του υπό τον τίτλο «πεδίο εφαρμογής» άρθρου 4 του ίδιου νόμου, καταλαμβάνει και τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

2. Στην εγκύκλιο με αρ. πρωτ. οικ. 2/78400/0022/14.11.2011 του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους με θέμα «παροχή οδηγιών για την εφαρμογή των διατάξεων του Δεύτερου Κεφαλαίου του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ 226/Α') «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015.», σε αρμονία και με όσα εκτίθενται στην αιτολογική έκθεση του νόμου, αναφέρονται πλην άλλων και τα εξής για το νέο μισθολόγιο το οποίο θεσπίστηκε με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου του Ν. 4024/2011:

«Οι διατάξεις του νέου μισθολογίου στοχεύουν στην περαιτέρω εκλογίκευση, απλούστευση και άμβλυση των διαφορών του ισχύοντος



σήμερα συστήματος αμοιβών για το προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης.

Ειδικότερα, το νέο μισθολόγιο :

α) Ενσωματώνει στο βασικό μισθό μέρος από τα επιδόματα που καταβάλλονταν μέχρι σήμερα.

β) i) Υιοθετεί ένα μεικτό σύστημα αποδοχών, βάσει του οποίου η μισθολογική εξέλιξη κάθε υπαλλήλου συναρτάται με τη χορήγηση βαθμού και συνεπώς, συνδέει πλέον το βαθμό που κατέχει κάθε φορά ο υπάλληλος με τον αντίστοιχο μισθό. Οι υπάλληλοι κατατάσσονται σε τέσσερις κατηγορίες, ανάλογα με τα τυπικά τους προσόντα (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ). Οι υπάλληλοι κάθε κατηγορίας εξελίσσονται στους βαθμούς που προβλέπονται γι' αυτήν. Στον κάθε βαθμό κάθε κατηγορίας αντιστοιχεί ένας βασικός μισθός. Πέραν του βασικού αυτού μισθού, σε κάθε βαθμό προβλέπονται και μισθολογικά κλιμάκια.

ii) Διατηρεί τον υπολογισμό των βασικών μισθών, συνδέοντας με σταθερούς συντελεστές τον εισαγωγικό βασικό μισθό όλων των υπολοίπων κατηγοριών με τον εισαγωγικό βασικό μισθό της Υ.Ε. κατηγορίας.

γ) Καταργεί τα κάθε είδους επιδόματα, παροχές και αποζημιώσεις και προσδιορίζει τα επιδόματα που θα καταβάλλονται, εφόσον πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις καταβολής τους.

δ) Καταργεί την οικογενειακή παροχή (συζύγου) για τους έγγαμους υπαλλήλους, αυξάνοντας ταυτόχρονα την παροχή για τα τέκνα



τα οποία βρίσκονται υπό την προστασία του υπαλλήλου.

ε) Αυξάνει σημαντικά το επίδομα θέσης ευθύνης με σκοπό τη δημιουργία ενός επιπλέον κινήτρου για την κατάληψη των θέσεων ευθύνης από τα ικανότερα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης.

στ) Προβλέπει τη χορήγηση Κινήτρου Επίτευξης Στόχων στους υπαλλήλους των υπηρεσιών που πετυχαίνουν σε πολύ μεγάλο βαθμό τους ποσοτικοποιημένους στόχους που θα τεθούν με βάση το εκάστοτε σύστημα αξιολόγησης.

Επιπλέον, προβλέπει, αντί του ανωτέρω κινήτρου, τη χορήγηση Κινήτρου Επίτευξης Δημοσιονομικών Στόχων για τους υπαλλήλους κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, που υπηρετούν σε υπηρεσιακές μονάδες, που έχουν ως κύρια αρμοδιότητά τους την επίτευξη δημοσιονομικών στόχων ή την είσπραξη δημοσίων εσόδων, καθώς και στους υπαλλήλους που υπηρετούν σε υπηρεσιακές μονάδες που έχουν ως κύρια αρμοδιότητα την επιθεώρηση ή τον έλεγχο υπηρεσιών και λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης, εφόσον έχουν πετύχει την υλοποίηση των προβλεπόμενων στόχων σε ποσοστό άνω του 90%.

ζ) Προβλέπει τη δυνατότητα υπερωριακής απασχόλησης των υπαλλήλων, με αμοιβή, η οποία καθορίζεται κάθε φορά με υπουργική απόφαση, θέτοντας ως **ανώτατο όριο ωρών τις είκοσι (20) μηνιαίως**. Για τους μετακλητούς υπαλλήλους που υπηρετούν στα πολιτικά γραφεία των μελών της Κυβέρνησης, των Υφυπουργών και Γενικών Γραμματέων, καθώς και σε αυτούς που αποσπώνται σε γραφεία Βουλευτών και Κομμάτων, η υπερωριακή απασχόληση καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί το **ανώτατο**



όριο, που ορίζεται από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 3833/2010, οι οποίες έχουν τροποποιηθεί τις όμοιες της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, δηλαδή 60 ή 50 ώρες, κατά μήνα, ανάλογα την περίπτωση.

η) Στα πλαίσια της αποτελεσματικότερης συγκράτησης των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού θέτει συγκεκριμένα όρια στο ύψος των καταβαλλομένων αποζημιώσεων για την λειτουργία συλλογικών οργάνων.

θ) Ορίζει ευθέως τις περιπτώσεις περικοπής των αποδοχών για κάθε περίπτωση απουσίας.

ι) Ορίζει τις αποδοχές και τα θέματα καταβολής αυτών στους υπαλλήλους που αποσπώνται ή μετακινούνται από την Υπηρεσία τους σε άλλη Υπηρεσία.

ια) Ορίζει τον τρόπο καταβολής των διαφορών που προκύπτουν μεταξύ των ήδη καταβαλλόμενων αποδοχών και των αποδοχών που προβλέπονται από τις διατάξεις του κοινοποιούμενου νόμου.

ιβ) Τέλος, προβλέπεται ότι στις διατάξεις του νέου νόμου υπάγεται πλέον άμεσα και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

3. Με τα πρώτα δύο εδάφια της παρ. 1 του υπό τον τίτλο «κατάργηση διατάξεων που ρυθμίζουν θέματα του παρόντος Κεφαλαίου και έναρξη ισχύος» άρθρου 32 (ακροτελεύτιου άρθρου του δευτέρου κεφαλαίου του Ν. 4024/2011) ορίζονται τα εξής:



«Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη κατά το μέρος που ρυθμίζει θέματα που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.

Όπου σε διατάξεις νόμων, διαταγμάτων ή άλλων κανονιστικών πράξεων, γίνεται παραπομπή σε διατάξεις που καταργούνται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο νοείται ως παραπομπή στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου που ρυθμίζουν το αντίστοιχο θέμα.»

Εξ άλλου με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου αρχίζει την 1.11.2011.»

4. Ετέθησαν εξ άλλου υπόψη μου τα κάτωθι έγγραφα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους προς το Υπουργείο Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

α) Το με αρ. πρωτ. 2/73944/0022/1.12.2011 έγγραφο με θέμα «εφαρμογή του Ν. 4002/2011», στο οποίο εκτίθενται τα εξής:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 23 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 μειώνεται από 1/7/2011 κατά ποσοστό 50% το ποσό της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν. 3205/2003, όπως ισχύει. Κατόπιν των ανωτέρω, το κίνητρο απόδοσης που καταβάλλεται στους υπαλλήλους του Δημοσίου μειώθηκε από 1/7/2011 έως 31/10/2011 σε 50 ευρώ και από 01/11/2011 καταργείται πλήρως.



Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 682/1977, οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν τουλάχιστον τις εκάστοτε αποδοχές και τα πάσης φύσεως επιδόματα των ομοιόβαθμων δημοσίων εκπαιδευτικών.

Κατόπιν των ανωτέρω, η μείωση ή κατάργηση του κινήτρου απόδοσης όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 23 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 και του άρθρου 30 του Ν. 4024/2011 δεν εφαρμόζεται στις αποδοχές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, δεδομένου ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω νόμων. Άλλωστε, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αυτοί μπορεί να λάβουν υψηλότερες αποδοχές από αυτές των δημοσίων εκπαιδευτικών.

Ως εκ τούτου, οι διατάξεις για τη μείωση ή κατάργηση του κινήτρου απόδοσης όπως προβλέπεται από την παρ. 23 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 και το άρθρο 30 του Ν. 4024/2011 δεν μπορούν να εφαρμοστούν στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς που προβλέπονται στην αριθμ. 127130/1 Β/2005 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 1664/Τ.Β729-11-2005) και οι αποδοχές των οποίων καταβάλλονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τέλος, σημειώνουμε ότι οι αποδοχές τους θα πρέπει να υπολογιστούν σύμφωνα με τη βεβαίωση αποδοχών από τον εργοδότη τους.»

β) Το με αρ. πρωτ. 2/82176/0022/1.12.2011 έγγραφο με θέμα «εφαρμογή του Ν. 4024/2011», στο οποίο εκτίθενται τα εξής:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 4024/2011 στις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου του ίδιου νόμου



υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ) του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, των Ν.Π.Δ.Δ., συμπεριλαμβανομένου του Ο.Γ.Α.. Επίσης υπάγονται οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι υπάλληλοι της Γραμματείας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών, των έμμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών γραφείων της χώρας κλπ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 682/1977, οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν τουλάχιστον τις εκάστοτε αποδοχές και τα πάσης φύσεως επιδόματα των ομοιόβαθμων δημοσίων εκπαιδευτικών.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι διατάξεις του κεφαλαίου Β' του Ν. 4024/2011 δεν μπορούν να εφαρμοστούν και στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, δεδομένου ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω νόμου. Άλλωστε, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αυτοί μπορεί να λάβουν υψηλότερες αποδοχές από αυτές των δημοσίων εκπαιδευτικών.

Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του κεφαλαίου Β' του Ν. 4024/2011 δεν μπορούν να εφαρμοστούν στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς που προβλέπονται στην αριθμ. 127130/1 Β/2005 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 1664/τ.Β'/29-11-2005) οι αποδοχές των οποίων καταβάλλονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Επίσης, σημειώνουμε ότι οι αποδοχές τους θα πρέπει να υπολογιστούν σύμφωνα με τη βεβαίωση αποδοχών από τον εργοδότη τους.

Τέλος, σημειώνουμε ότι με το αριθμ. 2/39884/0022/3-7-2009 έγγραφο της Υπηρεσίας μας είχε διευκρινιστεί ότι οι ιδιωτικοί



εκπαιδευτικοί και ειδικότερα και οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί που προβλέπονται στην αριθμ. 127130/IB/2005 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 1664/τ.Β'/29-11-2005) δικαιούνται το εφάπαξ ποσό της έκτακτης οικονομικής παροχής σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.3758/2009, προκειμένου οι αποδοχές των ανωτέρω να είναι τουλάχιστον ίσες με τις αντίστοιχες των ομοιόβαθμων δημοσίων εκπαιδευτικών κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 682/1977, όπως ισχύει.»

γ) Το με αρ. πρωτ. 2/90534/0022/12.12.2011 έγγραφο με θέμα «Αποδοχές Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών», στο οποίο, κατά σαφή απόκλιση από τα ανωτέρω δύο έγγραφα, εκτίθεται ότι «... αναφορικά με τον τρόπο καθορισμού των αποδοχών των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, σας πληροφορούμε ότι οι εν λόγω εκπαιδευτικοί δεν εμπίπτουν ευθέως στις διατάξεις του κεφαλαίου β' του Ν. 4024/2011, η αναλογική ή μη εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας μας.»

II. ΕΡΩΤΗΜΑ

Εν όψει των ανωτέρω μου ετέθη το ερώτημα αν το νέο ενιαίο μισθολόγιο (και βαθμολόγιο) που θεσπίστηκε με τον Ν. 4024/2011 (με τις διατάξεις του δευτέρου κεφαλαίου αυτού) έχει εφαρμογή στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ιδιωτικής



εκπαίδευσης (οι οποίοι κατωτέρω, χάριν συντομίας, αναφέρονται απλώς ως ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί).

III. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο Ν. 4024/2011 δεν έθιξε την διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 682/1977 περί μισθολογικής εξομοίωσης των ιδιωτικών με τους δημοσίους εκπαιδευτικούς (όπως ισχύει μετά το άρθρο 7 Ν. 817/1978).

1. Το άρθρο 36 § 1 του Ν. 682/1977 και η ερμηνεία του

Η διάταξη αυτή έχει επί λέξει ως εξής:

«Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν τουλάχιστον τας εκάστοτε αποδοχάς των ομοιοβάθμων των δημοσίων εκπαιδευτικών μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων περιλαμβανομένου και του προσωρινού επιδόματος, το οποίον προβλέπεται υπό της παρ. 2 του άρθρ. 6 του Νομ. 754/1978 «περί ρυθμίσεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών, των υπαλλήλων των ΝΠΔΔ και άλλων τινών συναφών διατάξεων».

Η διάταξη αυτή, ιδίως όσον αφορά τη λέξη «τουλάχιστον» με την οποία εκ πρώτης όψεως παρέχεται η εντύπωση ότι επιτρέπεται με ΣΣΕ ευνοϊκότερη ρύθμιση των αποδοχών των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, ερμηνεύθηκε ως εξής από την **Ολομέλεια του Αρείου Πάγου** (Ολομ.



ΑΠ 1469/1984 ΝοΒ 1985 σελ. 113):

«Εκ της, δια της άνω διατάξεως, γιγνομένης ρυθμίσεως, αποσκοπούσης εις την μισθολογικήν και βαθμολογικήν εξομοίωσιν των ιδιωτικών εκπαιδευτικών προς τους της δημοσίας εκπαιδεύσεως λειτουργούς, ως εξυπηρετούσης πληρέστερον της εργατικής νομοθεσίας τα οικονομικά και βαθμολογικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών λειτουργών της ιδιωτικής εκπαιδεύσεως, επί τω σκοπώ εξυψώσεως του κλάδου των και τονώσεως του ζήλου των προς αρτιωτέραν επιτέλεσιν του έργου αυτών, καθιερώθη ως προς την μισθοδοσίαν των λειτουργών τούτων ίδιον μισθολογικόν καθεστώς, διάφορον του, κατά την εργατικήν νομοθεσίαν (νόμους-υπουργικάς αποφάσεις-συλλογικάς συμβάσεις και διαιτητικάς αποφάσεις) διέποντος τους λοιπούς, επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένους, μισθωτούς ρυθμίζον την μισθοδοσίαν αυτών, καθ' άπαν το εύρος της, ήτοι περιλαμβάνον κάθε αξίωσιν αποδοχών είτε υπό την μορφήν μισθού, γενομένην, είτε υπό την μορφήν επιδομάτων ή εν γένει τακτικών ή εκτάκτων προσαυξήσεων του μισθού των, εν οίς και των, ενδιαφερόντων εν προκειμένω, δώρων εορτών και επιδόματος αδείας. Το καθεστώς τούτο επεκυρώθη και δια των επακολουθησασών διατάξεων των άρθρων 36 § 1 του ν. 682/1977 "περί ιδιωτικών σχολείων, γενικής εκπαιδεύσεως και οικοτροφείων" και 7 § 1 του νόμου 817/1978 "περί ρυθμίσεως ενίων εκπαιδευτικών και



εκκλησιαστικών θεμάτων" δια της πρώτης των οποίων (επαναληφθείσης εις την αντικαταστήσασαν αυτήν δευτέραν) ωρίσθη ότι "οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν τουλάχιστον τας εκάστοτε αποδοχάς μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων των ομοιοβάθμων των εκπαιδευτικών". Η εις τας διατάξεις ταύτας χρήσις της λέξεως "τουλάχιστον" εγένετο το μεν προς καθορισμόν των κατωτάτων ορίων, μέχρις ων (κατ'ελάχιστον) ηδύναντο να συνομολογηθώσιν μετά των εργοδοτών των αι πάσης φύσεως αποδοχαί των ιδιωτικών εκπαιδευτικών λειτουργών, το δε προς υποδήλωσιν της ελευθερίας των συμβαλλομένων όπως συνομολογούν αποδοχάς μείζονας των εις τους δημοσίους εκπαιδευτικούς λειτουργούς καταβαλλομένων, ουδόλως δ'εσκοπήθη, δια της χρησιμοποιήσεως της λέξεως ταύτης, είτε η διάσπασις του ως άνω καθιερωθέντος συστήματος μισθοδοσίας των λειτουργών της ιδιωτικής εκπαίδευσως, είτε η δημιουργία νομοθετικώς προνομιούχου τάξεως μισθωτών, ων η ρύθμισις των αποδοχών θα εθεμελιούτο επί δύο νομοθετικών βάσεων, ήτοι της τε ρυθμιζούσης την μισθοδοσίαν των δημοσίων υπαλλήλων και της εργατικής νομοθεσίας, αναλόγως του εκάστοτε υπερτέρου ύψους των εκ της μιάς ή της ετέρας ληπτέων αποδοχών. Η αντίθετος εκδοχή αποκρούεται και εξ ετέρων διατάξεων δια των οποίων καταδεικνύεται η εμμονή του νομοθέτου εις την επί του θέματος του μισθολογίου ενιαίαν ρύθμισίν του μετά του των εκπαιδευτικών λειτουργών της δημοσίας εκπαίδευσως, ως της προμνησθείσης τοιαύτης της § 1 του ν. 817/1978, δια της οποίας, ανακύψαντος, μετά τον νόμον 754/1978 "περί ρυθμίσεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων ... κλπ.", θέματος διατηρήσεως των εξ



υπερωριών των εκπαιδευτικών λειτουργών αξιώσεων, ως προσωρινού επιδόματος, ως εγένετο δια τας οποίας αξιώσεις κατηγοριών τινών δημοσίων υπαλλήλων, διευκρινίσθη, αναδιατυπωθείσα, η διάταξις του άρθρου 36 § 11 του ν. 682/1977, εις τρόπον ώστε να καθίσταται σαφές ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λειτουργοί λαμβάνουν και το ούτω διαμορφωμένον προσωρινόν επίδομα, ως πλήρως εξομοιωθέντες προς τους δημοσίους τοιούτους. Το γεγονός ότι η σχέσις η συνδέουσα τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς λειτουργούς είναι η της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, **μη αποκλείον την δια νόμου ειδικήν, δια κανόνων διαφόρων των της εργατικής νομοθεσίας, ρύθμισιν της τιαύτης σχέσεως, δεν καθιστά, άνευ ετέρου, συγχωρητήν και την παράλληλον ταύτης εφαρμογήν, η οποία, πλην των ετέρων ασυμβιβάστων της προς την εν γένει ρύθμισιν των όρων εργασίας των εκπαιδευτικών τούτων, ως την των προς τους δημοσίους εκπαιδευτικούς λειτουργούς εξομοίωσιν των χρονικών ορίων εργασίας των, της βαθμολογικής των εξελίξεως, της λήψεως επιδομάτων μη προβλεπομένων υπό της εργατικής νομοθεσίας, αλλ' αναγνωριζομένων εις τους δημοσίους εκπαιδευτικούς λειτουργούς και τέλος των αποδοχών των, εξομοιουμένων κατ' άρθρ. 7 § 1 του ν. 817/1978 προς τας των ομοιοβάθμων των δημοσίων εκπαιδευτικών και τας οποίας και ούτοι "λαμβάνουν μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων περιλαμβανομένου και του προσωρινού επιδόματος του προβλεπομένου υπό του άρθρ. 6 του ν. 764/1978", θα παράστατο καταφανώς άνισος ως μεταχείρισις κατηγορίας μισθωτών εξομοιουμένων νόμω μισθολογικώς προς δημοσίους υπαλλήλους, έναντι άλλων τοιούτων, οίτινες και δια ρητών διατάξεων όσον αφορά τον εν προκειμένω επίμαχον επίδομα**



εορτών, περιορίζονται εις το προς τους δημοσίου υπαλλήλους καταβαλλόμενον τοιούτον του ενός μισθού, δια τας εορτάς των Χριστουγέννων και του ημίσεος μισθού δια τας του Πάσχα προσαυξανόμενον μόνον δια του και εις τους δημοσίου υπαλλήλους καταβαλλόμενου χρονοεπιδόματος (περί ων βλ. την § 3 του άρθρου 3 της 19430/1980 αποφάσεως των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών, περί χορηγήσεως επιδόματος εορτών ... εις τους επί σχέσει εργασίας ιδιωτ. δικαίου απασχολουμένους μισθωτούς ορίζουσιν ότι "εις τους υπαλλήλους τους συνδεομένους μετά του Δημοσίου ή των ν.π.δ.δ. δια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου και έχοντας αντιμισθίαν διοικητικού υπαλλήλου, καταβάλλονται ως επιδόματα εορτών ... ό,τι και εις τους τακτικούς υπαλλήλους του αντιστοίχου μισθού"). Το γεγονός ότι εις την δια της αμέσως ανωτέρω παρατεθείσης διατάξεως ρυθμίζεται το δώρον των εορτών ετέρων μισθωτών εξομοιουμένων μεν μισθολογικώς προς δημοσίου υπαλλήλους υπηρετούντων όμως εις το Δημόσιον ή ν.π.δ.δ. και ουχί των επίσης ούτω εξομοιουμένων, αλλά εις ιδιωτικάς επιχειρήσεις υπηρετούντων ιδιωτικών εκπαιδευτικών, ως και το γεγονός ότι δια του άρθρου 48 § 3 εδ. β' του ν. 309/1976 περί οργανώσεως και διοικήσεως της γενικής εκπαίδευσεως ορίζεται ότι εις τους προσλαμβανομένους, δι' αναπλήρωσιν δημοσίων, ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, παρά του δημοσίου καταβάλλονται συμμέτρως, ως αι ισχύουσαι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας ορίζουν, τα επιδόματα εορτών και αδείας, δεν αποτελούν κριτήρια παραδοχής της εφαρμογής επί ιδιωτικών εκπαιδευτικών δια της ρυθμίσεως του μισθολογίου των, εις τρόπον ώστε τα επιδόματα δώρων και αδείας των να διέπονται (κατ' εξαίρεσιν του



λοιπού των μισθολογίου) υπό της εργατικής νομοθεσίας, διότι η μη υπαγωγή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών εις την ρύθμισιν της προπαρατεθείσης διατάξεως της § 3 του άρθρου 3 της υπ' αριθμόν 19430/1980 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και των ομοίου περιεχομένου διατάξεων των άρθρων 2 § 4 των υπ' αριθμούς 52400/1975, 50900/1976, 49200/1977, 43010/1978 και 18750/1979, οφείλεται εις το γεγονός ότι το όλον μισθολόγιον αυτών διέπεται υπό των προπαρατεθεισών διατάξεων των νόμων 3855/1958, 682/1977 και 817/1978 ρυθμιζόντων και τας επί των πάσης φύσεως επιδομάτων, αξιώσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, κατά τα διέποντα το μισθολόγιον των δημοσίων εκπαιδευτικών, εις τρόπον ώστε να μη καταλείπεται έδαφος εφαρμογής της περί δώρων εορτών των επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων μισθωτών νομοθεσίας και αν έτι αύτη ήθελε χαρακτηρισθή ως ειδική, ενώ η ειδική ως άνω, ρύθμισις του άρθρου 48 § 3 εδ. β του ν. 309/1976, αναφερομένη εις κατηγορίαν εκπαιδευτικών όλως εκτάκτως απασχολουμένων εις το δημόσιον, δεν δύναται να χρησιμεύση ως ερμηνευτικόν, της όλης νομοθεσίας περί μισθολογίου των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, βοήθημα, ως στερουμένη γενικωτέρου χαρακτήρος. Εν όψει πάντων των προεκτεθέντων το δικάσαν Εφετείον, δεξάμενον ότι τα παρά της αναιρεσειούσης εργοδότηδος, οφειλόμενα εις τον αναιρεσίβλητον, ιδιωτικόν εκπαιδευτικόν λειτουργόν, δώρα εορτών και επιδόματα αδείας, δια το χρονικόν διάστημα των ετών 1975 έως και 1980 έδει να υπολογισθούν επί των πάσης φύσεως αποδοχών του, κατ' εφαρμογήν των οικείων, περί δώρων εορτών Χριστουγέννων και



Πάσχα, κοινών αποφάσεων των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και των περί επιδόματος αδείας διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, επί μόνη τη σκέπει ότι η συνδέουσα τον αναιρεσίβλητον μετά της αναιρεσειούσης εργοδοτίδος του σχέσις είναι τοιαύτη ιδιωτικού δικαίου, εφ'ής εφαρμοστέαι τυγχάνουν αι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, εφ'όσον αι εξ αυτής παροχαί προς τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς είναι υπέρτεροι των, προς ους ούτοι νόμω εξομοιούνται μισθολογικώς δημοσίων εκπαιδευτικών λειτουργών, παρεβίασε τας προπαρατεθείσας διατάξεις των άρθρων 3 § 1 του ν. 3855/1958, 36 § 1 του ν. 682/1977 και 7 § 1 του ν. 817/1978 και αναιρετέαν κατέστησε την προσβαλλομένην απόφασίν του, κατά τον αριθμόν 1 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ και τον, εις την Ολομέλειαν παραπεμφθέντα, βάσιμον περί τούτου πρώτον λόγον αναιρέσεως. ...»

Παρομοίως, **το ΣτΕ επισήμανε**, με τις αποφάσεις του Α' Τμήματος αυτού υπ' αριθμ. 1141/2005 (ΔΕΝ 2005 σελ. 1417) και 1142/2005 (ομοία προς την ΣτΕ 1141/2005) τα εξής:

«... 4. Επειδή, από τις διατάξεις του Ν. 682/77 που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, προκύπτει ότι οι αποδοχές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών (όπως και η βαθμολογική και μισθολογική τους προαγωγή) εξομοιώνονται πλήρως με τις αποδοχές των δημοσίων εκπαιδευτικών, όπως αυτές κάθε φορά ισχύουν. Η μισθολογική αυτή εξομοίωση τονίζεται και στην εισηγητική έκθεση



του Ν. 817/78 (βλ. τα αναφερόμενα για το άρθρο 7 του νόμου, με το οποίο αντικαταστάθηκε, κατά τα ανωτέρω, η παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 682/1977). Κατ'ακολουθία, το μηνιαίο χρηματικό ποσό με τον τίτλο «κίνητρο απόδοσης» που χορηγήθηκε στους εκπαιδευτικούς των δημοσίων σχολείων με το άρθρο 13 παράγρ. 3 του Ν. 2470/97, χορηγήθηκε και στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και μάλιστα ευθέως εκ του νόμου, χωρίς δηλαδή να χρειάζεται να εκδοθεί γι' αυτούς, κατά το άρθρο 24 του ίδιου Νόμου, κοινή υπουργική απόφαση, όπως εκδόθηκε για άλλες κατηγορίες υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, μεταξύ των οποίων οι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου εκπαιδευτικοί των δημοσίων σχολείων και οι προσωρινοί αναπληρωτές. Τούτο τονίσθηκε και κατά τη συζήτηση στη Βουλή (βλ. Πρακτικά Ολομελείας της Βουλής, τ. ΣΤ', συνεδρίαση ΠΗ της 26.2.97, σελ. 4427) από τον αρμόδιο Υφυπουργό Οικονομικών. Το ποσό δε του εν λόγω κινήτρου απόδοσης χορηγήθηκε στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς με τους ίδιους όρους που καθορίστηκαν στο Ν. 2470/97 για τους δημοσίους εκπαιδευτικούς, δηλαδή, σύμφωνα με την παράγρ. 6 του άρθρου 13 αυτού, αυτό καταβάλλεται με τις μηνιαίες αποδοχές τους, και υπόκειται στις συνήθεις κρατήσεις των επιδομάτων, πλην ασφαλιστικών εισφορών. Η αντίθετη ερμηνεία, κατά την οποία το εν λόγω κίνητρο απόδοσης υπόκειται στις ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του ΙΚΑ, που παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, θα αναιρούσε, χωρίς ρητή αντίθετη διάταξη νόμου, την θεσπιζόμενη από το άρθρο 36 του Ν. 682/77 πλήρη μισθολογική



εξομοίωση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών με τους δημοσίους εκπαιδευτικούς, αφού οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί θα ελάμβαναν το ποσό του κινήτρου απόδοσης μειωμένο κατά το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών υπέρ του ΙΚΑ. ...» (Βλ. σκέψη Νο 4 των ΣτΕ 1141/2005 και ΣτΕ 1142/2005).

Είναι άρα πρόδηλο ότι με την επισκοπούμενη διάταξη του άρθρου 36 παρ. 1 του Ν. 682/1977 και τη χρήση σε αυτή της λέξεως «τουλάχιστον» **επετράπη η θέσπιση ευνοϊκότερων αποδοχών για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς μόνο με όρους των ατομικών συμβάσεων εργασίας τους ή με συμφωνίες μεταξύ των καθ'έκαστον ιδιωτικών σχολείων και των υπηρετούντων σε αυτά ιδιωτικών εκπαιδευτικών οι οποίες (συμφωνίες), ανεξαρτήτως του τίτλου αυτών (αν δηλ. λ.χ. τιτλοφορούνται ατομικές συμβάσεις ή πρακτικά συμφωνίας ή επιχειρησιακές συμφωνίες ή επιχειρησιακές ΣΣΕ), έχουν τη νομική φύση ατομικών συμβάσεων εργασίας, στερούμενες του κανονιστικού χαρακτήρα των ΣΣΕ. Αντίθετα δεν επιτρέπεται η θέσπιση ευνοϊκότερων μισθολογικών όρων εργασίας με ΣΣΕ, διότι τότε, όπως ορθά επισημαίνει με την προεκτιθέμενη απόφαση η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, θα διεσπάτο το σύστημα μισθοδοσίας των λειτουργών της ιδιωτικής εκπαίδευσης και η ρύθμιση των αποδοχών τους θα εθεμελιούτο επί δύο νομοθετικών βάσεων ή συστημάτων, ενώ κατά την αρχή της ενότητας των αποδοχών των εργαζομένων οι αποδοχές των πρέπει να καθορίζονται από μία κανονιστική ρύθμιση.**



Άλλωστε αν η ρύθμιση των αποδοχών των ιδιωτικών εκπαιδευτικών εθεμελιούτο επί δύο συστημάτων (δηλ. τόσο επί της αυτόματης νομοθετικής εξομοιώσεως όσο και επί της ρυθμίσεως με ΣΣΕ), τότε στην περίπτωση αυτή η συλλογική αυτονομία δεν θα ήταν δυνατόν να λειτουργήσει. **Διότι η συλλογική αυτονομία και η σύναψη ΣΣΕ προϋποθέτουν ελεύθερες διαπραγματεύσεις (βλ. αρθρ. 22 § 2 του Συντ). Ελεύθερες όμως διαπραγματεύσεις σημαίνει δυνατότητα υποχωρήσεων και από τις δύο πλευρές. Αν η πλευρά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών θεωρεί κεκτημένα και αδιαπραγμάτευτα όσα έχει διασφαλίσει μέσω της αυτόματης νομοθετικής εξομοιώσεως, τότε βέβαια δεν μπορεί να γίνει λόγος για ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις.**

2. Η αυτόματη νομοθετική εξομοίωση των αποδοχών των ιδιωτικών εκπαιδευτικών με τις αποδοχές των δημοσίων εκπαιδευτικών

Από τις προηγούμενες αποφάσεις συνάγεται ότι τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας, αξιολογώντας ορθά τη νομοθετική ρύθμιση των όρων εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, έκριναν ότι:

α) Η νομοθετική αυτή ρύθμιση **δεν συνιστά θέσπιση κατωτάτων ορίων προστασίας**, τα οποία επιδέχονται βελτιωση με ΣΣΕ, **συνιστά αντιθέτως μία πλήρη, εξαντλητική και αποκλειστική ρύθμιση των όρων εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών σε όλο**



τους το εύρος. Η ρύθμιση αυτή των όρων εργασίας διασφαλίζει στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς **ένα υψηλό επίπεδο προστασίας**, η οποία (προστασία) δεν είναι μόνο μισθολογική, αλλά καταλαμβάνει τις εργασιακές σχέσεις σε όλο τους το εύρος (από την πρόσληψη, την ανέλιξη έως τη λύση της εργασιακής σχέσης και την ένταξη στο Δημόσιο). Η προστασία αυτή **υπερβαίνει την οικονομική αντοχή του μέσου ιδιωτικού σχολείου** και είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική.

β) Η πλήρης αυτή, βάσει της αυτόματης νομοθετικής εξομοίωσης, **εξαντλητική και αναγκαστική ρύθμιση των όρων εργασίας, επειδή ακριβώς είναι πολύ προστατευτική, δεν επιδέχεται περαιτέρω βελτίωση με την πρόσθετη εφαρμογή της κοινής εργατικής νομοθεσίας και των ΣΣΕ.** Είναι προφανές ότι ο νομοθέτης είχε την επιλογή είτε να εξομοιώσει **ως προς** τους όρους εργασίας τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς με εκείνους του Δημοσίου είτε να καταλείψει την προστασία τους στην εργατική νομοθεσία και στις κανονιστικές ρυθμίσεις των ΣΣΕ. Ο νομοθέτης προτίμησε την πρώτη λύση, γιατί έκρινε ότι η λύση αυτή διασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και επί πλέον διασφαλίζει την αποτελεσματική και ομοιόμορφη λειτουργία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, με εκείνη των δημοσίων, αλλά επί πλέον η λύση αυτή εναρμονίζεται και με τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και το Σύνταγμα, διότι η λύση αυτή **αφ' ενός υπαγορεύεται από λόγους γενικότερου**



συμφέροντος και αφ'ετέρου αυτό το άρθρο 16 παρ. 8 του Συντ. παρέχει στον κοινό νομοθέτη την εξουσία να ρυθμίζει με νόμο την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

δ) Τέλος, η ρύθμιση από το νομοθέτη των όρων εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών μέσω της αυτόματης εξομοιώσεως των με τους εκπαιδευτικούς του Δημοσίου είναι αμφιμερώς αναγκαστική, είναι δηλ. αποκλειστική και δεν επιδέχεται μία άλλη κανονιστική ρύθμιση με ΣΣΕ διαφορετική, είτε ευνοϊκότερη είτε δυσμενέστερη για τους εκπαιδευτικούς (βλ. και άρθρ. 7 παρ. 3 του Ν. 1876/90). Και η έκφραση του άρθρ. 36 παρ. 1 του Ν. 682/1977 «τουλάχιστον» δεν έχει την έννοια ότι η ρύθμιση των όρων εργασίας μέσω της αυτόματης νομοθετικής εξομοιώσεως επιδέχεται βελτίωση με ΣΣΕ. Μία τέτοια επιδίωξη βελτιώσεως με ΣΣΕ θα διασπούσε το κανονιστικό σύστημα ρύθμισης που επέλεξε ο νομοθέτης και επί πλέον θα ήταν ανεφάρμοστη στην πράξη, γιατί δεν θα υπήρχε χώρος για ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, αφού δεν θα είχαν και οι δύο πλευρές σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο τις ίδιες δυνατότητες και ευκαιρίες διεκδικήσεων και υποχωρήσεων (συμβιβασμών). Η μόνη, συνεπώς, έννοια της έκφρασης «τουλάχιστον» είναι ότι επιτρέπεται μόνο με ατομικές συμβάσεις (βάσει της συμβατικής ελευθερίας) η συνολολόγηση ευνοϊκότερων όρων.



Άλλωστε την πραγματικότητα αυτή είχε συνειδητοποιήσει πλήρως και αποδεχθεί ο συνδικαλιστικός φορέας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών (ΟΙΕΛΕ), ο οποίος θεωρούσε ανέκαθεν ως κοινωνικό του εταίρο και αντίπαλο το Κράτος και προς αυτό απηύθυνε τη συνδικαλιστική δράση του. **Δηλ. η ΟΙΕΛΕ επεδίωκε μέχρι σήμερα την προαγωγή των εργασιακών και οικονομικών συμφερόντων των μελών της μέσω της νομοθετικής εξομοίωσης.** Μπορεί μάλιστα να ομολογήσει κανείς, κρίνοντας εκ του αποτελέσματος, ότι η συνδικαλιστική αυτή δράση της ΟΙΕΛΕ ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματική.

Ας σημειωθεί ότι η ΟΙΕΛΕ, κατά τρόπο εμφανώς αντίθετο προς την προηγούμενη συμπεριφορά της, προσέφυγε το 2008 στον ΟΜΕΔ διεκδικώντας μισθολογικές αυξήσεις και επιδόματα επιπροσθέτως των προβλεπομένων για τους δημοσίους εκπαιδευτικούς. Τότε εξεδόθη η με αριθμό 59/2008 διαιτητική απόφαση (του διαιτητού του Ο.ΜΕ.Δ. καθηγητή κ. Κ. Παπαδημητρίου), η οποία δέχθηκε, σωστά, στηριζόμενη στην ανωτέρω περί εξομοίωσης διάταξη του Ν. 682/1977, **ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί δεν δικαιούνται μισθολογικές αυξήσεις πέραν των προβλεπομένων για τους δημόσιους εκπαιδευτικούς.** Η εν λόγω διαιτητική απόφαση δέχθηκε μόνο ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί μπορούν να έχουν 90% έκπτωση στα δίδακτρα των παιδιών τους που φοιτούν στα ιδιωτικά σχολεία όπου απασχολούνται, θεωρώντας ότι η παροχή αυτή δεν είναι μισθολογική.

Πάντως και τότε ο ΣΙΕΙΕ προσέβαλε την διαιτητική απόφαση



υποστηρίζοντας ότι και η ανωτέρω έκπτωση στα δίδακτρα είναι μισθολογική παροχή και το Πρωτοδικείο Αθηνών δέχθηκε, με την οριστική απόφασή του με αριθμό 310/2011, την αγωγή και δικαίωσε τον ΣΙΕΙΕ.

Χαρακτηριστικά, η ως άνω απόφαση δέχθηκε ότι δεν είναι δυνατόν οι μισθοί και οι αμοιβές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών «να ρυθμιστούν παράλληλα και με κανονιστικούς όρους Σ.Σ.Ε. και Δ.Α. Στην αντίθετη περίπτωση οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί θα συνιστούσαν μια προνομιακή κατηγορία μισθωτών, η οποία θα μπορούσε να διεκδικεί και να πετυχαίνει πλέον της νομοθετικής ρύθμισης και οποιαδήποτε άλλη παροχή μέσω του μηχανισμού της σύναψης Σ.Σ.Ε. και Δ.Α. Με τον τρόπο, όμως, αυτό θα ανατρεπόταν η σχέση ισοτιμίας, που ο νομοθέτης θέλησε με τις ανωτέρω διατάξεις να υφίσταται μεταξύ των εκπαιδευτικών ιδιωτικής και δημόσιας εκπαίδευσης.»

Είναι άρα πρόδηλο ότι η αυτόματη νομοθετική εξομοίωση των αμοιβών ιδιωτικών και δημοσίων εκπαιδευτικών δεν μπορεί να ισχύει μόνο στις αυξήσεις αλλά και στις μειώσεις επιδομάτων και αποδοχών. Άλλωστε και στο πρόσφατο παρελθόν υπήρξαν αυξομειώσεις του κινήτρου απόδοσης, το οποίο από 1/1/2001 βάσει του Ν.2768/1999 διαμορφώθηκε στις 71.000 δραχμές ή 208,36 ευρώ, από 1/1/2004 βάσει του Ν. 3205/2003 διαμορφώθηκε στα 150 ευρώ και ακολούθως με την εισοδηματική πολιτική του έτους 2008



διαμορφώθηκε βάσει του προηγούμενου νόμου από 150,00 € σε 100,00 €. Λόγω ακριβώς της αυτόματης αυτής νομοθετικής εξομοίωσης στους μισθούς των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ενσωματώθηκαν οι παραπάνω αλλαγές (μειώσεις).

Ας σημειωθεί ότι το άρθρο 4 του Ν. 4024/2011 ορίζει ότι οι διατάξεις του δευτέρου κεφαλαίου έχουν εφαρμογή πλην άλλων και σε εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αδιακρίτως, χωρίς δηλ. να γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Επίσης ας σημειωθεί ότι με τον Ν. 4024/2011 (βλ. ιδίως άρθρο 32 αυτού) καταργήθηκαν οι προηγούμενες ισχύσασες διατάξεις περί μισθών των δημοσίων υπαλλήλων και δη και των εκπαιδευτικών του δημοσίου, οι οποίες ετύγχαναν εφαρμογής, σύμφωνα με το Ν. 682/1977, και στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, χωρίς πάλι να γίνεται αναφορά από το Ν. 4024/2011 ότι οι καταργηθείσες διατάξεις συνεχίζουν να εφαρμόζονται στους εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Κατά συνέπεια η άποψη ότι ο Ν. 4024/2011, (με τον οποίο θεσπίστηκε νέο ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο για τους δημοσίους υπαλλήλους και δη και για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και καταργήθηκαν όλες οι προηγούμενες ισχύσασες διατάξεις), δεν έχει εφαρμογή στους εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης, είναι εσφαλμένη και αποκρουστέα και για τον πρόσθετο λόγο ότι οδηγεί σε νομικό κενό όσον αφορά τόσο το



μισθολόγιο όσο και το βαθμολόγιο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Μάλιστα όσον αφορά τις αποδοχές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, θα έπρεπε, αν εγίνετο δεκτή η ως άνω αποκρουόμενη άποψη, να θεωρηθεί ότι οι αποδοχές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, **ελλείπει ευνοϊκότερης ατομικής συμβάσεως εργασίας, ρυθμίζονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, δηλαδή ότι ισχύουν τα γενικά για όλους τους μισθωτούς κατώτατα όρια αποδοχών της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας!!**

Εις ό,τι δε αφορά τη βαθμολογική εξέλιξη των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, θα προέκυπτε **πλήρες κενό δικαίου** αν εγίνετο δεκτή η ανωτέρω αποκρουόμενη άποψη.

Κατά συνέπεια η άποψη περί μη εφαρμογής των διατάξεων του δευτέρου κεφαλαίου του Ν. 4024/2011 στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, η οποία ακρίτως, χωρίς σύνδεση και αναφορά στην προαναφερόμενη νομολογία, υποστηρίζεται με τα υπό στοιχεία α' και β' μνημονευόμενα στο ιστορικό έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου Κράτους (έγγραφα τα οποία δεν φαίνεται να έχουν συνταχθεί από νομικούς), είναι εσφαλμένη.

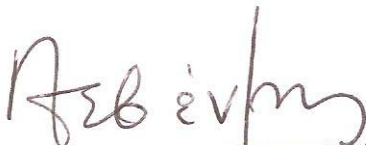
Πάντως φαίνεται ότι και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έχει αμφιβολίες για την ορθότητα της με τα ως άνω έγγραφα του υποστηριχθείσας απόψεως, καθώς με το υπό στοιχείο γ' μνημονευόμενο



νεώτερο (με ημεροχρονολογία 12.12.2011) έγγραφό του δεν αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων του δευτέρου κεφαλαίου του Ν. 4024/2011 επί των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Πάντως δεν είναι ορθή ούτε η ενδοιαστικώς στο έγγραφο αυτό εκφερόμενη άποψη ότι μόνο αναλογικώς μπορεί να τύχουν εφαρμογής οι περί των ο λόγος διατάξεις του Ν. 4024/2011 επί των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ευθείας εφαρμογής επί των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Συνεπώς οι διατάξεις του δευτέρου κεφαλαίου του Ν. 4024/2011, με τις οποίες θεσπίζεται νέο ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο για τους δημοσίους υπαλλήλους και δη και για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, έχουν εφαρμογή και επί των εκπαιδευτικών της ιδιωτικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ο Γνωμοδοτών


ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΛΕΒΕΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ